

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

EPISODE 27: THE TWO FACES OF PARIS

אה, פריז! מגדל אייפל, הכנסיות והקתדרלות שלה, המסעדות, הביסטרו, הבראסרי, בתי הקפה, שער הניצחון, המוזיאונים, השדרות, השאנז אליזה, הפארקים, הגנים, הבוטיקים, החנויות שלה, גדותיו של הסיין, סירות הנהר, המאפיות, המאפים, המקרונים שלו... 100% רומנטיקה! זה מה שאנחנו חושבים עליו כשאנחנו מדברים על פריז, כשאנחנו בוחרים ללכת ולבקר בפריז, כשאנחנו בפריז לכמה ימים, לסוף שבוע, וכשאנחנו מצלמים כל פינת רחוב, כל ארוחה, כל "דבר משונה". באינסטגרם אפילו המטרו רומנטי!

Ah, Paris ! Sa Tour Eiffel, ses églises et cathédrales, ses restaurants, ses bistrots, ses brasseries, ses cafés, son Arc de Triomphe, ses musées, ses avenues, ses Champs-Élysées, ses parcs, ses jardins, ses boutiques, ses grands magasins, son bord de Seine, ses bateaux-mouche, ses boulangeries, ses pâtisseries, ses macarons... Le romantisme à 100% ! C'est ce à quoi on pense quand on parle de Paris, quand on choisit d'aller visiter Paris, quand on est à Paris pour quelques jours, pour un week-end, et qu'on photographie chaque coin de rue, chaque repas, chaque "bizzarerie locale". Sur Instagram, même le métro est romantique !

למה אני מדברת אתכם על פריז, ולמה אתם מרגישים קצת אירוניה בנואם היפה שלי? למעשה, הכל התחיל בגלל שתיים מהסטודנטיות שלי שהחליטו לבלות סוף שבוע ארוך בפריז, וחזרו עמוסות בתיקים (הם הלכו לקניות לשנה שלמה) ועם מאות "סטוריז" באינסטגרם. הם גרמו לי לצחוק ולחייך. אני לא שופטת אותם. אני מתארת לעצמי שגם אני, כשאני נוסעת לבקר בעיר גדולה בחו"ל, אני רואה רק את הצדדים היפים והכל מושלם.

למעשה, לא הייתי עושה פרק בנושא הזה אם לא היה לי את סלין בטלפון (AU BOUT DU FIL משמעותו "בטלפון") כמה ימים לאחר מכן. אני לא יודעת אם אמרתי לכם או לא, אבל סלין מפריז. היא נולדה בפריז, היא גדלה בפריז. אם אתם מקשיבים לי מהחצי השני של העולם, אולי לא תבינו למה אני מתעקשת על זה. ובכן, זה בגלל שפריז היא לא צרפת, וצרפת היא לא פריז. נכון, יש קצת יותר מ-2 מיליון תושבים בפריז, אבל יש בסך הכל 67 מיליון צרפתים! אתם כנראה לא יודעים את זה, אבל יש יריבות מסוימת בין פריזאים לצרפתים אחרים, ה"פרובינציאליים", אלה שאינם גרים בפריז (או מגיעים משם). היחס הולך לשני הכיוונים. כל צד שופט את השני, עושה צחוק מהשני.

אבל היי, אני לא כאן כדי לדבר על זה. למעשה, סלין היא "פריזאית" שהחליטה לאחרונה להתיישב בבורדו, בין השאר כדי להימלט מהלחץ של הבירה וגם בגלל שהעדיפה לגדל את בנה בPROVINCE. ובדיוק כמו הסטודנטיות שלי לצרפתית, סלין בילתה כמה ימים בפריז בשבוע שעבר. אז ברור שהיא לא עשתה את אותו המסלול כמו שתי האמריקאיות הצעירות. היא ישנה אצל הוריה, היא פגשה חברים ותיקים, היא ביקרה בכמה תערוכות (זה אומר שהיא הלכה לראות כמה תערוכות במוזיאונים, גלריות לאמנות), היא אכלה בכמה מסעדות קטנות טובות (זה אומר שהיא הלכה לאכול שם - ואפילו יותר טוב, היא הוזמנה!). היא למעשה אמרה בצחוק שהיא לא ביזבה כמעט כלום כי כולם כל כך שמחו לראות אותה שהיא הוזמנה כל הזמן. תמיד שילמנו עבורה.

Pourquoi est-ce que je vous parle de Paris, et pourquoi sentez-vous une pointe d'ironie dans mon beau discours ? En fait, tout a commencé à cause de deux de mes étudiantes qui ont décidé de passer un long week-end à Paris, et qui sont revenues chargées de sacs (elles ont fait du shopping pour une année entière) et avec des centaines de "stories" sur Instagram. Elles m'ont fait rire et sourire. Je ne les juge pas. J'imagine que moi aussi, quand je vais visiter une grande ville à l'étranger, je ne vois que les beaux côtés et tout est parfait.

En fait, je n'aurais pas fait un épisode sur ce sujet si je n'avais pas eu Céline au bout du fil (je veux dire par là "au téléphone") quelques jours après. Je ne sais plus si je vous l'ai dit ou pas, mais Céline vient de Paris. Elle est née à Paris, elle a grandi à Paris. Si vous m'écoutez de l'autre bout de la planète, vous ne comprenez peut-être pas pourquoi j'insiste là-dessus. Et bien, c'est parce que Paris, ce n'est pas la France, et la France ce n'est pas Paris. C'est vrai, il y a un peu plus de 2 millions d'habitants à Paris, mais il y a en tout 67 millions de Français ! Vous ne le savez sans doute pas, mais il existe une certaine rivalité entre les Parisiens et les autres Français, les "provinciaux", ceux qui n'habitent pas (ou ne viennent pas) de Paris. La relation va dans les deux sens. Chaque côté juge l'autre, se moque de l'autre.

Mais bon, je ne suis pas là pour parler de ça. En fait, Céline est une "Parisienne" qui a récemment décidé de s'installer à Bordeaux, notamment pour fuir le stress de la capitale et aussi parce qu'elle préférait élever son fils en province. Et, tout comme mes étudiantes en français, Céline a passé quelques jours à Paris la semaine dernière. Alors, évidemment, elle n'a pas fait le même parcours que les deux jeunes Américaines. Elle a dormi chez ses parents, elle a vu d'anciens copains, elle a fait quelques expos (ça veut dire qu'elle est allée voir quelques expositions dans des musées, des galeries d'art), elle s'est fait de bons petits restaurants (ça veut dire qu'elle est allée y manger - et même mieux, elle

היא הוזמנה למסעדה, לשתות קפה, לאכול טארט בפארק, להופעה, לכנס... בקיצור, הייתה לה חופשה מאוד נחמדה. ובניגוד לשני האמריקאיות שלי, סלין מכירה כמה מקומות מגניבים שתיירים לא הולכים אליהם. לאחר שאמרה זאת, היא גם הוסיפה שהיא מאוד נהנתה לבלות בפריז כי ידעה שזה זמני, שבקרוב היא תחזור לבורדו, לרוגע, לשמש, רחוקה מלחץ, הרעש, והלכלוך.

וכן, כי פריז, זה גם זה. כמו בכל הערים הגדולות, לא הכל ורוד. לא הכל מושלם, רומנטי, נעים, טעים. זה נורמלי שתיירים לא רואים את זה, או שהם מעמידים פנים שהם לא רואים את זה. או שבתום שהותם בפריז, הם עושים (במודע או שלא) את הבחירה לזכור רק את הצדדים היפים של פריז.

כי אני אגיד לכם - גם אני גרתי בפריז זמן מה. שנתיים בדיוק. וחיי היומיום בפריז הם לא הבוטיקים היוקרתיים, המקרונים של פייר הרמה, "הקפה או לה" על שולחן עגול במרפסת (שולחן GUERIDON הוא השולחן העגול הקטן הזה שרואים בבתי קפה). לגור בפריז פירושו לבלות בממוצע שעה וחצי בתחבורה ציבורית בכל יום. ולרוב המוחלט של הפריזאים - ולא הייתי חריגה מהכלל (זה אומר שאצלי זה לא היה שונה)... אז, עבור הרוב המכריע, זה אומר המטרו. אז כן, המטרו הפריזאי הוא ללא ספק "אקזוטי" לתיירים זרים, כניסות המטרו (דרכם נכנסים למטרו) מעוצבות יפה, אבל השאר, בפנים, זה בעיקר: רעש, לכלוך, אנשים, הרבה אנשים, ומעל הכל הרבה פריזאים שרצים לתפוס את המטרו הבא - וזה, גם אם הוא עובר בממוצע כל 3-4 דקות. למה אנשים רצים? כי כל דקה שאתה מרוויח היא דקה פחות מתחת לאדמה, שבה כולם עושים פרצוף של הלוויה, דקה פחות שומעים קבצנים מדקלמים את אותה הודעה בפעם ה-100 כדי לבקש כסף, דקה פחות צופים באנשים יושבים או עומדים, עם

s'est fait inviter !). Elle a d'ailleurs dit en rigolant qu'elle n'a presque rien dépensé parce que tout le monde était tellement content de la voir qu'elle était tout le temps invitée. On payait toujours pour elle. Elle a été invitée au resto, à prendre un café, à manger une tartelette dans un parc, à un concert, à une conférence... Bref, elle a passé de très bonnes petites vacances. Et puis, à la différence de mes deux Américaines, Céline connaît des endroits sympas peu fréquentés par les touristes - des endroits que les touristes ne connaissent pas. Cela dit, elle a aussi ajouté qu'elle a beaucoup aimé passer du temps à Paris PARCE QUE elle savait que c'était temporaire, qu'elle allait bientôt retrouver Bordeaux, le calme, le soleil, loin du stress, du bruit, de la saleté.

Et oui, parce que Paris, c'est aussi ça. Comme dans toutes les grandes villes, tout n'est pas rose. Tout n'est pas parfait, romantique, agréable, délicieux. C'est normal que les touristes ne voient pas ça, ou bien ils font semblant de ne pas le voir (ça veut dire qu'ils prétendent ne pas le voir). Ou bien, tout simplement, à la fin de leur séjour à Paris, ils font (consciemment ou non) le choix de se rappeler uniquement des beaux côtés de Paris.

Parce que je vais vous le dire - moi aussi j'ai habité un temps à Paris. Deux ans exactement. Et la vie à Paris, au quotidien, ce n'est pas les boutiques de luxe, les macarons de Pierre Hermé, les cafés au lait sur un guéridon en terrasse (un guéridon, c'est cette petite table ronde qu'on voit dans les cafés). Vivre à Paris, habiter à Paris, ça veut dire passer en moyenne une heure et demie dans les transports en commun chaque jour. Et pour la grande majorité des Parisiens - et je n'ai pas échappé à la règle (ça veut dire que pour moi ce n'était pas différent)... donc, pour la grande majorité, ça veut dire le métro. Alors oui, le métro parisien c'est sans doute "exotique" pour les touristes étrangers, les bouches de métro (par où on entre dans le métro) sont joliment décorées, mais le reste, à l'intérieur, c'est surtout : du bruit, de la saleté, du monde, beaucoup de monde, et surtout beaucoup de Parisiens qui courent pour attraper le prochain métro - et cela

אוזניות, עסוקים בלהעמיד פנים שהם לא ברכבת התחתית. המטרו הוא מתח טהור.

même s'il en passe en moyenne un toutes les 3-4 minutes. Pourquoi est-ce que les gens courent ? Parce que chaque minute de gagné, c'est une minute de moins sous terre, là où tout le monde fait une tête d'enterrement, une minute de moins à entendre les mendiants réciter pour la 100ème fois le même message pour demander de l'argent, une minute de moins à regarder des gens assis ou debout, des écouteurs dans les oreilles, occupés à faire semblant de ne pas être dans le métro. Le métro, c'est du stress à l'état pur.

החיים בפריז, זה גם דירות יקרות מאוד. כדי לשכור דירה, זה בממוצע 31 אירו למ"ר. תעשו את החישוב! וגם במחיר הזה, אתה צריך להציג תיק שלם כדי "להתקבל". ואז יש לך בחירה בין בעיות בידוד (אוויר קר נכנס לדירה בחורף, או שאתה יכול לשמוע את השיחה של השכנים שלך כשאתה בסלון) או בעיות צנרת (מים קרים או חמים לא זורמים כמו שצריך). בקיצור, גם במחיר הזה אין לכם דירת "5 כוכבים". אחת מחברותיי גרה בקומה 6 ללא מעלית. אני גרתי בקומה הראשונה, אבל עם נוף לפחי האשפה בבניין. איזו בחירה!

La vie à Paris, c'est aussi des appartements très chers. Pour louer un appart, comptez en moyenne 31 Euros par mètre carré. Faites le calcul ! Et même à ce prix-là, il faut présenter un dossier complet pour être "accepté". Et ensuite, vous avez, au choix, des problèmes d'isolation (l'air froid entre dans l'appart en hiver, ou alors on entend la conversation de ses voisins quand on est dans le salon) ou bien des problèmes de tuyauterie (l'eau froide ou chaude ne coule pas comme il faut). Bref, même à ce prix, vous n'avez pas un appart "5 étoiles". L'une des mes amies vivait au 6ème étage sans ascenseur. Moi, j'habitais au premier étage, mais avec vue sur les poubelles de l'immeuble. Au choix !

חוץ מזה, לא רק הדירות יקרות, אלא גם האוכל, הביילוי. ולמרות שהשכר גבוה יותר בממוצע בפריז, לא כולם עשירים (ROULER SUR L'OR אומר שיש הרבה כסף). ונכון שיש גם הרבה פעילויות בחינם, "הזדמנויות". אבל האם הייתם פעם במוזיאון אורסיי ביום ראשון הראשון של החודש (כאשר המוזיאונים בחינם לכולם)? אם כן, שמתם לב שאתם לא לבד....

Et puis, ce n'est pas seulement les appartements qui sont chers, mais la nourriture aussi, les sorties. Et même si le salaire est en moyenne plus élevé à Paris, tout le monde ne roule pas non plus sur l'or (rouler sur l'or, ça veut dire avoir beaucoup d'argent). Et c'est vrai qu'il y a aussi beaucoup d'activités gratuites, des "bons plans". Mais est-ce que vous êtes déjà allés au musée d'Orsay un premier dimanche du mois (jour où les musées sont gratuits pour tous) ? Si oui, vous avez remarqué que vous n'étiez pas seul....

ואז, כשאתה צעיר, כשאתה גר באופן זמני בפריז, כשאתה לך משכורת גדולה, אין לך מכונית. זה אומר שאתה שווה בפריז 7 ימים בשבוע, בלי יכולת לברוח, לעזוב את פריז בשביל קצת ירוק, קצת טבע. לנסוע למחוזות לכמה ימים זה לקחת את הרכבת. והרכבת יקרה.

Et puis, quand on est jeune, qu'on habite temporairement à Paris, qu'on n'a pas un gros salaire, on n'a pas de voiture. Ça veut dire qu'on reste à Paris 7 jours sur 7. Sans pouvoir s'échapper, quitter Paris pour un peu de verdure, un peu de nature. Partir quelques jours en Province, c'est prendre le train. Et le train, c'est cher.

כשגרתי בפריז, עבדתי בלובר (קשה שלא לראות תיירים!). אבל חוץ מהמקום המאוד עמוס הזה, מעולם לא הלכתי ל-Sacré Coeur, טיפסתי רק פעם אחת לראש מגדל אייפל, נכנסתי רק פעם אחת לקתדרלת נוטרדאם. למעשה, אני שמה לב שאנחנו ממעטים לבקר בנקודות התיירות בעיר שבה אנחנו גרים. אני לא יודעת אם אתם גרים באזור או בעיר שמאוד פופולריים בקרב תיירים (ETRE PRISE) פירושו מאוד פופולרי ולכן, כאן, מאוד מבוקר), אבל תחשבו על זה. חפשו באינטרנט רשימה של אנדרטאות ומקומות שבהם מבקרים תיירים בעיר שלכם. מתי בפעם האחרונה הלכת לשם?

למעשה, אני חושבת שצריך להיות תייר מדי פעם בעיר שלנו. החליטו ליום או בוקר לשנות משהו בשגרת היומיום שלכם: לא לעשות את אותה נסיעה לעבודה, לנסוע באוטובוס אחר, ללכת ברגל, להחליף רחוב, לנסוע באופניים; נסו מסעדה או בראסרי בשכונה אחרת, שאלו אתם אף פעם לא הולכים; אל תחזרו הביתה מיד לאחר העבודה, אלא לכו לשתות משהו או לקחת אוויר צח בפארק כאשר מזג האוויר מאפשר זאת; לכו לבקר במוזיאון שנמצא במקרה באתר אינטרנט המוקדש לתיירים ומעולם לא שמעתם עליו או שאתם יודעים על קיומו, אבל בו מעולם לא דרכה כף רגלכם בגלל חוסר זמן, עצלנות, או בגלל שאתם אומרים לעצמכם "אה, המוזיאון הזה, זה רק לתיירים".

ואז אולי נתחיל לאהוב יותר את העיר שלו. בכל מקרה, נגלה אותה מחדש. נלמד דברים חדשים. זה ירגיש כאילו יצאנו לחופשה בלי באמת לעזוב. נכניס קצת רעננות לחיינו. מה אתם אומרים על זה? שננסה?

Quand j'habitais à Paris, je travaillais au musée du Louvre (difficile de ne pas croiser des touristes !). Mais à part cet endroit très fréquenté, je n'allais jamais au Sacré Coeur, je ne suis montée qu'une seule fois en haut de la Tour Eiffel, je ne suis rentrée qu'une seule fois dans la cathédrale Notre-Dame. En fait, je remarque qu'on visite rarement les lieux touristiques de la ville où on habite. Je ne sais pas si vous habitez dans une région ou une ville très prisées par les touristes (être très prisé, ça veut dire très apprécié et donc, ici, très visité), mais réfléchissez un peu. Regardez sur Internet la liste des monuments et lieux visités par les touristes dans votre ville. Quand est-ce que VOUS y êtes allés pour la dernière fois ?

En fait, je pense qu'il faudrait pouvoir être de temps en temps touriste dans sa propre ville. Décider pour un jour ou une matinée de changer quelque chose dans son train-train quotidien : ne pas faire le même trajet pour aller au travail, prendre un autre bus, marcher, changer de rue, y aller en vélo ; essayer un resto ou une brasserie dans un autre quartier, où on ne va jamais ; ne pas rentrer tout de suite après le boulot mais aller boire un verre ou prendre l'air dans un parc quand le temps le permet ; aller visiter un musée trouvé par hasard sur un site internet dédié aux touristes et dont on n'a jamais entendu parler ou dont on connaît l'existence mais où on n'a jamais mis les pieds par manque de temps, par flemme, ou parce qu'on se dit "Ah, ce musée-là, c'est pour les touristes".

Et alors, peut-être qu'on apprécierait plus sa ville. En tous cas, on la RE-découvrirait. On apprendrait de nouvelles choses. On aurait l'impression d'être parti en vacances sans vraiment être parti. On mettrait un peu de fraîcheur dans nos vies. Qu'est-ce que vous en dites ? On essaie ?

Crédits : Les podcasts French to Go sont une production French à la carte - Delphine Woda
– frenchcarte@gmail.com

Creative Commons Attribution – NonCommercial – NoDerivatives 4.0 International License